

Nr 23.

Av herr **Lindén m. fl.**, om ändrad lönetursberäkning för viss personal, som i samband med förstatligande av enskilda järnvägar övergått eller övergår i statens järnvägars tjänst.

På grund av Kungl. Maj:ts proposition nr 252 till 1948 års lagtima riksdag, vilken proposition riksdagen biföll, utfärdade Kungl. Maj:t i brev till järnvägsstyrelsen dels den 30 juni 1948, dels den 28 april 1949 vissa föreskrifter angående inplacering i löneklass och lönetursberäkning för sådana befattningshavare, som i samband med förstatligande av enskilda järnvägar övergått eller övergå i statens järnvägars tjänst.

De sålunda genom riksdagens beslut fastställda grunderna för den med enskilda järnvägar övertagna personalens löneställning innebära i stort sett, att personalen vid sådana järnvägar, som i lönehänseende varit eller äro hänfödda till bangrupp I, erhållit eller erhåller rätt att tillgodoräkna anställningstiden vid den enskilda järnvägen för placering i löneklass efter samma grunder, som gälla för den direkt vid statens järnvägar anställda personalen. Anställningstiden vid enskild järnväg likställes sålunda i stort sett med anställningstid vid statens järnvägar.

För personal, som tillhört eller tillhör övriga bangrupper, sker ingen annan ändring i nu gällande föreskrifter än att den, som vid övergången till statens järnvägar innehaft slutlönen i sin befattning vid den enskilda järnvägen i minst 3 år, placeras lägst i löneklassen närmast över begynnelselönen i den lönegrad, i vilken han konstitueras. Därest befattningshavaren vid övergången innehaft slutlönen i minst 6 år, placeras han i lägst två löneklasser över begynnelselönen, och om han innehaft slutlönen vid den enskilda järnvägen i minst 9 år vid övergången, placeras han direkt i slutlönen inom vederbörande lönegrad vid statens järnvägar.

Då det endast är några av de mindre enskilda järnvägarna, som tillhört eller tillhöra lägre bangrupper än bangrupp I, har således den övervägande delen av den med enskilda järnvägar övertagna personalen erhållit rätten att på samma sätt, som gäller för statens järnvägars personal, tillgodoräkna sin anställningstid för placering i löneklass. Många och starka skäl tala emellertid för att även den lilla del av den övertagna personalen, som inte erhållit denna rätt, likställes med den övriga SJ-personalen i detta avseende. Man kan nämligen konstatera, att genom de löneförbättringar, som erhållits vid enskilda järnvägarna under senare år, ha järnvägar, som tidi-

gare tillhört bangrupperna III och IV, placerats i bangrupp I, varigenom personalen vid ett förstatligande erhåller rätten att tillgodoräkna sina tjänsteår för placering i löneklass. I många fall ha därvid i bangrupp I placerats järnvägar, vilkas trafikkapacitet och ekonomiska ställning tidigare varit likartade eller sämre i förhållande till järnvägar, som vid övergången varit hänfödda till bangrupp II eller lägre bangrupper.

Sålunda kan konstateras, att Norsholm—Västervik—Hultsfreds järnväg och Östgötabanorna uppflyttats till bangrupp I, ehuru dessa banor under ett tidigare skede haft lägre placering än exempelvis Kalmar—Berga och Kalmar—Torsås, vilka järnvägar vid övergången voro placerade i bangrupp II. Någon tvekan kan inte råda därom, att även de två sistnämnda banorna varit hänfödda till bangrupp I, därest förstatligandet uppskjutits till den tidpunkt, då de förstnämnda banorna övertogs.

I övrigt måste det ur personalsynpunkt betecknas som otillfredsställande, att personalens löneställning vid statens järnvägar skall fastställas med hänsyn till respektive banors ekonomiska ställning.

Då nu nära nog samtliga enskilda järnvägar införlivats eller komma att införlivas med statens järnvägar och personalen genom förflyttningar och omplaceringar blir uppmärksammas på detta mindre tillfredsställande förhållande beträffande löneställningen, bör det vara en enkel gärd av rättvisa, att den obetydliga del av den med enskilda järnvägar övertagna personalen, som icke erhållit förmånen att tillgodoräkna sin anställningstid för placering i löneklass, likställes med den övriga personalen i detta avseende.

Med hänvisning till det anförda få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t vidtaga sådana åtgärder, att de i de förenämnda breven av den 30 juni 1948 och 28 april 1949 från Kungl. Maj:t till järnvägstyrelsen utfärdade föreskrifterna beträffande lönetursberäkningen för personal, som tillhört bangrupp I, inklusive Blekinge kustbanor och Skåne—Småland, måtte tillämpas jämväl på övrig personal, som övertagits eller kommer att övertagas av statens järnvägar i samband med förstatligande av enskilda järnvägar.

Stockholm den 19 januari 1951.

Lars V. Lindén.

Rud. Anderberg.

Rune Johansson.

Lars Lindahl.